

DE OFFICIO FACIENDO IN EXSEQUIIS ABSENTE CORPORE DEFUNCTI

ET IN DIE TERTIO, SEPTIMO, TRIGESIMO ET ANNIVERSARIO

(Rituale tit. VI, cap 5.)

Egzekwie „absente corpore” odprawia się w ten sposób, że odmawia się w kościele oficjum żałobne, składające się z trzech nokturnów, laudesów i podwójnych antyfon lub jeden przynajmniej nokturn z trzema lekcjami i laudesy. Następuje później celebracja Mszy świętej.

Po Mszy świętej celebrans zdejmuje manipularz i orant, a wdziewa czarną kapę. Poprzedzony przez subdiakona, niosącego krzyż procesjonalny, a także przez kler, dwóch ministrantów z płonącymi świecami i dwóch akolitów, z których jeden niesie kadzielnicę, a drugi wodę święconą, kropidło i rytuał, przystępuje, mając diakona po lewej ręce, do trumny. Tutaj intonuje responsorium *Líbera me Dómine*, które śpiewa na dwa chóry wraz z innymi kapłanami (jeśli takowi są). Pod koniec responsorium celebrans błogosławi i nakłada kadzidło. Następnie intonuje *Kýrie eléison* i rozpoczyna modlitwę *Pater noster*, którą odmawia po cichu. Bierze wówczas kropidło i obchodząc katafalk, kropi trumnę. Tak samo obchodząc katafalk, okadza trumnę. Następnie celebrans wygłasza poniższe słowa:

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

Ŕ. Sed líbera nos a malo.

Ÿ. A porta ínferi.

Ŕ. Erue, Dómine, ánimam ejus (animas eórum).

Ÿ. Requiéscat (-ant) in pace.

Ŕ. Amen.

Ÿ. Dómine, exáudi oratiónem meam.

Ŕ. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

Ŕ. Et cum spírítu tuo.

Orémus.

Oratio.

Absólve, quaesumus, Dómine, ánimam fámuli tui **N.** (fámulæ tuæ **N.**, **vel** ánimas famulórum tuórum **N.** et **N.**, **vel** ánimas famulórum tuárum **N.** et **N.** **vel** ánimas famulórum famularúmque tuárum) ab omni vínculo delictórum: ut in resurrectiόνis glória inter Sanctos et eléctos tuos resuscitátus respíre (resuscitáte **vel** resuscitátæ respírent). Per Christum Dóminum nostrum. **R̄.** Amen.

V̄. Réquiem ætérrnam Dona ei (eis), Dómine.

R̄. Et lux perpétua lúceat ei (eis).

V̄. Requiéscat (-ant) in pace.

R̄. Amen.

V̄. Anima ejus (Animæ eórum) et ánimæ ómnium fidélium defunctórum per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

R̄. Amen.

Można też odmówić modlitwę z uprzednio celebrowanej Mszy lub inną (odpowiednią).

Jeśli nabożeństwo odprawia się za kilku zmarłych, wtedy w oracji i wersetach należy używać liczby mnogiej. Jeżeli za niewiastę, rodzaju żeńskiego. Jeżeli za kapłana lub biskupa, należy wyszczególnić stopień jego godności.

Podany wyżej sposób odprawiania nabożeństwa żałobnego za dorosłych, tak duchownych jak i świeckich, należy stosować w dniu pogrzebu lub też w dniu trzecim, siódmym, trzydziestym po śmierci oraz w rocznicę śmierci.

(Ks. dr Wacław Gieburowski: *Funebrale*. Poznań: 1937, s. 121-123)